

GŁOS

RACIAŻA

Nr 11
(329)

BEZPŁATNY BIULETYN GMINY RACIAŻ Nr 11/165 ROK 2020

Boże, coś Polskę... – 102 lata Niepodległej

Choć w tym roku obchody związane z rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości były dużo skromniejsze ze względu na pandemię koronawirusa, to nie było mowy, aby ktokolwiek o tej rocznicy zapomniał. Podobnie było w Uniecku gdzie swój wkład w uroczystość miała m.in. Jednostka Strzelecka 1863 z Uniecka. Więcej wewnątrz numeru.

WSPÓLNOTA

Liderzy inwestycji

Ranking wydatków inwestycyjnych samorządów
2017–2019

W ostatnim czasie ukazał się ranking
Pisma Samorządu Terytorialnego „Wspólnota”
z zakresu przeprowadzanych inwestycji
w latach 2017-2019.

W jego czołówce znalazła się
Gmina Raciąż.

PODSUMOWANIE
INWESTYCJI
DROGOWYCH

Szanowni Państwo, w związku z rządowymi obostrzeniami wprowadzonymi ze względu na zagrożenie spowodowane pandemią koronawirusa, przyjmowanie interesantów w Urzędzie Gminy odbywa się w sposób ograniczony. Więcej informacji wewnątrz numeru

XX Sesja Rady Gminy Raciąż

27 listopada 2020 r. w Sali Konferencyjnej Urzędu Gminy w Raciążu odbyła się XX sesja Rady Gminy Raciąż. Na sesji obecnych było 14 radnych, a także osoby spoza rady – Wójt Gminy Raciąż Zbigniew Sadowski oraz Skarbnik Gminy Raciąż Barbara Rumianowska. Ze względu na obostrzenia wprowadzone przez rząd, z powodu wzrostu zakażeń wirusem SARS CoV-2, radni siedzieli przy pojedynczych ławkach, z zachowaniem wymaganego dystansu społecznego. Wszyscy byli także wyposażeni w ochronne przyłbice bądź maseczki. Ze względów bezpieczeństwa na sesji nie byli obecni goście. Wójt Zbigniew Sadowski przedstawił informacje na temat wydarzeń, któ-

re odbyły się w okresie międzysesyjnym, m.in. na temat inwestycji drogowych prowadzonych na terenie Gminy Raciąż. W tej chwili na ostatniej prostej jest już przebudowa drogi gminnej w Starym Młodochowcie. Gospodarz gminy poinformował również o Programie powszechnej nauki pływania „Umiem Pływać”, który mimo pandemii koronawirusa udało się zrealizować. Dzięki niemu uczniowie z gminnych szkół podstawowych mogli nie tylko aktywnie spędzić czas na pływalni, ale jednocześnie nabyć umiejętności niezbędne do korzystania z akwenów wodnych (więcej informacji na temat programu znajdziecie Państwo w tym numerze „Głosu Raciąża”).

Podczas obrad radni podjęli następujące uchwały:

- Uchwałę w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Raciąż.
- Uchwałę w sprawie zmian uchwały budżetowej Gminy Raciąż na rok 2020.
- Uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości.
- Uchwałę w sprawie obniżenia ceny skupu żyta do celów wymiaru podatku rolnego.
- Uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych.

UG Raciąż, DZ

ZMIANY W FUNKCJONOWANIU URZĘDU GMINY

SZANOWNI PAŃSTWO, w związku ze znacząco podwyższonym w ostatnim czasie zagrożeniem epidemicznym, spowodowanym wzrostem zachorowań na koronawirusa, obsługa interesantów w Urzędzie Gminy w Raciążu odbywa się z pewnymi ograniczeniami. Na chwilę obecną nie ma możliwości wejścia do poszczególnych pokoi w Urzędzie Gminy samodzielnie. W celu załatwienia sprawy należy użyć zamontowanego przy wejściu domofonu, przez który zostajemy połączeni z sekretariatem. Informacja o rodzaju sprawy, jaką chcecie Państwo załatwić zostanie przekazana pracownikowi z właściwego działu, który zejdzie do ustawionego przy wejściu stolika. Przy wejściu do Urzędu Gminy postawiona została także specjalna urna, do której można wrzucać wypełnione ankiety dotyczące inwentaryzacji źródeł ciepła w gospodarstwach domowych na terenie gminy.

Narodowe Święto Niepodległości

11 listopada tradycyjnie obchodziliśmy Narodowe Święto Niepodległości. 102 lata temu Polska odrodziła się jako suwerenne Państwo i po 123 latach niewoli, znów pojawiła się na mapach świata. Ze względu na pandemię koronawirusa tegoroczne uroczystości związane z tym wyjątkowym dniem były skromniejsze.

O 11:30 w kościele parafialnym w Raciążu odprawiona została msza święta w intencji ojczyzny, podczas której w modlitwach dziękowano za odzyskaną przed ponad stu laty wolność, a także proszono opatrzność by nadal czuwała nad naszą ojczyzną. Niestety ze względu na pandemię koronawirusa we mszy oraz pozostałej części obchodów nie mogły uczestniczyć poczty sztandarowe i co za tym idzie nie było tak jak co roku, tradycyjnego przemarszu ulicami Raciąża.

Po zakończeniu nabożeństwa pod Pomnik Pamięci Narodowej przy Miejskim Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Raciążu przybyli przedstawiciele jednostek samorządowych – Miasta Raciąż, Gminy Raciąż i Powiatu Płońskiego, oraz Szkoły Podstawowej im. Stanisława Konarskiego w Raciążu. Obecni byli także przedstawiciele Plutonu Strzeleckiego z Raciąża. W imieniu władz Gminy Raciąż wieniec złożyli Wójt Gminy Raciąż Zbigniew Sadowski oraz Przewodnicząca Rady Gminy Grażyna Rogowska. W imieniu władz miejskich kwiaty składali radny Rady Miejskiej Jerzy Lawen-

dowski, Przewodniczący Rady Miejskiej Paweł Chrzanowski oraz Skarbnik Miasta Maria Karwowska. W imieniu Zarządu Powiatu Płońskiego Artur Adamski, zaś w imieniu SP Raciąż – dyrektor placówki Dariusz Mosakowski i wicedyrektor Elżbieta Tobolska.

DZ

Wieniec złożono także pod pomnikiem na cmentarzu w Koziebrodach.

Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Uniecku

Choć w tym roku obchody związane z rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości były dużo skromniejsze ze względu na pandemię koronawirusa, to nie było mowy, aby ktokolwiek o tej rocznicy zapomniał. Podobnie było w Uniecku gdzie swój wkład w uroczystość miała m.in. Jednostka Strzelecka 1863 z Uniecka.

Tuż przed południem strzelcy z unieckiej Jednostki Strzeleckiej 1863 przemarszerowali ze swojej siedziby na cmentarz parafialny, gdzie złożony został wieniec na grobie Powstańców Styczniowych. Wczoraj wieczorem członkowie Jednostki złożyli znicze także na mogiłach weteranów wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku oraz Powstania Warszawskiego z 1944 roku.

W samo południe w kościele parafialnym rozpoczęła się msza święta w intencji ojczyzny. Oprócz wspomnianych strzelców z Uniecka, w świątyni byli obecni także uczniowie wojskowego Liceum Ogólnokształcącego Fenix im. Polskich Spadochroniarzy z Ciechanowa ze swoim sztandarem. Unieccy strzelcy podczas liturgii trzymali uroczystą wartę przy ołtarzu.

Podczas homilii ksiądz Piotr Chojnowski przypomniał, że obchodzimy dziś niezwykle ważne święto – rocznicę odzyskania niepodległości po 123 latach zniewolenia przez trzy wielkie mocarstwa. Oceniał, że przyszło nam dziś funkcjonować w niezwykle trudnym czasie, nie tylko ze względu na pandemię koronawirusa, która w pewnym stopniu ogranicza naszą wolność, ale także ze wzglę-

du niebezpieczne podziały, które zaczęły się w naszym społeczeństwie pojawiać. Duchowny dodał, że szczególnie młodemu pokoleniu próbuje się wpoić brak jakichkolwiek wartości, przekonać, że zasady jakimi kierowali się ojcowie naszej niepodległości, czyli „Bóg, Honor, Ojczyzna” są dziś bez znaczenia. Stwierdził jednak, że widząc tak wielu młodych ludzi, którzy z własnej woli wybierając w tej chwili życie w wojskowym rygorze pokazują, że zasady nie są im obce, że nie są owcami, idącymi za przysłowio-

wym baranem, ale kierują się własnym sumieniem.

Mszę zakończyła pieśń „Boże coś Polskę”, podczas której strzelcy i uczniowie LO Fenix stanęli na baczność i oddali ojczyźnie honory. Po wyjściu ze świątyni przedstawiciele ciechanowskiej placówki również udali się na cmentarz parafialny, by tam postawić znicze na grobie powstańców styczniowych, składając im hołd i dziękując za udział w walce o suwerenną Polskę.

David Ziółkowski

WSPÓLNOTA

Liderzy inwestycjiRanking wydatków inwestycyjnych samorządów
2017-2019**Gmina Raciąż w czołówce powiatu**

W ostatnim czasie ukazał się ranking Pisma Samorządu Terytorialnego „Wspólnota” z zakresu przeprowadzanych inwestycji w latach 2017-2019. W jego czołówce znalazła się Gmina Raciąż.

W rankingu podawana była kwota wydana na przeprowadzenie inwestycji w przeliczeniu na jednego mieszkańca. W zestawieniu gmin wiejskich z powiatu płońskiego,

Gmina Raciąż zajęła 5. miejsce z wynikiem 782,25 zł na mieszkańca. Nasza gmina wyprzedziła w rankingu m.in. gminy Płońsk czy Baboszewo. Poniżej pełne zestawienie uwzględniające gminy z naszego powiatu:

Lp.	Kwota na mieszkańca	Gmina
1.	1050,50 zł	Gmina Załuski
2.	956,18 zł	Gmina Nowe Miasto
3.	840,79 zł	Gmina Czerwińsk nad Wisłą
4.	782,89 zł	Gmina Naruszewo
5.	782,25 zł	Gmina Raciąż
6.	617,22 zł	Gmina Płońsk
7.	588,04 zł	Gmina Dzierżążnia
8.	439,51 zł	Gmina Sochocin
9.	404,17 zł	Gmina Baboszewo
10.	196,86 zł	Gmina Joniec

Źródło: wspolnota.org.pl, DZ

SP w Koziebrodach otrzymała sprzęt elektroniczny

Beneficjent: Samorząd Województwa Mazowieckiego oraz
Partner: Gmina Raciąż realizują projekt dofinansowany z Funduszy Europejskich „Mazowiecki program przygotowania szkół, nauczycieli i uczniów do nauczania zdalnego”

Celem projektu jest podniesienie jakości nauczania w min. 200 szkołach z terenu Województwa Mazowieckiego poprzez zakup sprzętu i oprogramowania oraz przeprowadzenie szkoleń mających na celu przygotowanie szkół, nauczycieli i uczniów do nauki zdalnej.

Dofinansowanie projektu z UE: 27 999 840,00 PLN

Wartość projektu (ogółem): 34 999 800,00 PLN

Gmina Raciąż w partnerstwie z Samorządem Województwa Mazowieckiego realizowała projekt pn. „Mazowiecki program przygotowania szkół, nauczycieli i uczniów do nauczania zdalnego” w ramach X Osi Priorytetowej „Edukacja dla rozwoju regionu”, Działania 10.1 „Kształcenie i rozwój dzieci i młodzieży”, Poddziałania 10.1.1 „Edukacja ogólna”.

W ramach projektu Szkoła Podstawowa im. W. S. Reymonta w Koziebrodach w dniu 24.11.2020 r. otrzymała sprzęt w postaci:

- 8 sztuk komputerów + monitory
- 13 sztuk Laptopów
- 12 sztuk tabletek

Wartości przekazanego sprzętu elektronicznego to 96 614,04 zł

Ponadto nauczyciele i uczniowie zostaną objęci wsparciem szkoleniowym w zakresie nauczania zdalnego.

Program powszechnej nauki pływania „Umiem Pływać” 2020

Projekt realizowany przez Gminę Raciąż, dofinansowany ze środków Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów w ramach dotacji Ministerstwa Sportu.

W dniach od 21 września 2020 r. do 19 listopada 2020 r. Gmina Raciąż realizowała Program Powszechnej Nauki Pływania „Umiem pływać” pod nazwą – „W wodzie czuję się jak ryba”. Łącznie w programie uczestniczyło 105 uczniów klas I-III ze wszystkich czterech szkół podstawowych z terenu Gminy, podzielonych na cztery części. W trakcie naboru i realizacji projektu został spełniony postulat powszechności i systematyczności udziału w zajęciach. W trakcie realizacji nauki pływania jego uczestnicy zostali zapoznani z podstawowymi zasadami bezpiecznego przebywania w wodzie i w pobliżu akwenów wodnych.

Gmina Raciąż jest gminą wiejską, w której dzieci nie mają zbyt wielu możliwości spędzania wolnego czasu. Konsekwencją braku, w najbliższym sąsiedztwie basenu, większość dzieci nie potrafi pływać. Zorganizowane zajęcia, umożliwiające naukę pływania pozwoliły spędzić wolny czas w sposób aktywny i bezpieczny, przyczyniły się również do niwelowania negatywnych zachowań. Pływanie jest bardzo atrakcyjnym sportem kształtującym postawy prospołeczne, wykształcone na tym etapie rozwoju nawyki trwale wpływają na późniejsze zachowania.

Zrealizowano następujące efekty edukacyjno-wychowawcze:

- opanowanie podstawowych umiejętności w zakresie pływania;
- zapewnienie dzieciom możliwości bezpiecznego i aktywnego spędzania wolnego czasu;
- wyrównanie szans edukacyjnych w zakresie umiejętności pływania;
- korygowanie już istniejących wad postawy i zapobieganie powstawaniu nowych;
- wzrost świadomości na temat zdrowego stylu życia;
- popularyzacja pływania jako formy realizacji ruchowej;
- wdrażanie do współdziałania w grupie;
- dostarczanie radosnych przeżyć emocjonalnych;
- zwiększenie bezpieczeństwa w czasie kąpieli i przebywania nad wodą;
- zapobieganie zjawiskom patologii społecznych, poprzez skierowaną do uczniów ofertę uczestnictwa w dodatkowych zajęciach sportowych poza obowiązkowymi zajęciami wychowania fizycznego;

- wyrównywanie szans w dostępie do infrastruktury sportowej poprzez objęcie programem uczniów, zamieszkałych w miejscowościach, w których nie ma pływalni;
- wyrabianie w dzieciach nawyku zdrowego i bezpiecznego zachowania się w czasie przebywania nad wodą;
- zwiększenia znaczenia dla prawidłowej postawy ciała, hartowania organizmu i zapobiegania przeziębieniom.

Zważywszy na dane inspekcji sanitarnej dotyczące stanu zdrowia, wad postawy, otyłości spowodowanej niezdrowymi nawykami żywieniowymi i brakiem ruchu jest to znaczenie niebagatelne. Zajęcia dostarczyły dzieciom wielu radosnych przeżyć emocjonalnych i nauczyły umiejętności współpracy i tolerancji.

W czasie realizacji zadania nie osiągnięto korzyści finansowych. Przy kalkulacji wydatków kierowaliśmy się zasadą oszczędności i racjonalności.

Program miał być zrealizowany w okresie od marca do czerwca 2020 r., jednak w związku z sytuacją epidemiczną w Polsce, termin realizacji został przesunięty do 15 grudnia 2020 r., zmieniło się również miejsce pływalni. Do wstępnych kalkulacji kosztów przyjęta była kryta pływalnia w Ciechanowie, ale w związku z prowadzonym remontem od września 2020 r. zmuszeni byliśmy zmienić miejsce na kryty basen w Miejskim Centrum Sportu i rekreacji w Płońsku. Zajęcia odbywały się w okresie wrzesień i październik raz w tygodniu (90 minut) pod opieką instruktorów nauki pływania. W miesiącu listopadzie, ze względu na nałożone kwarantanny w dwóch szkołach, zmuszeni byliśmy zwiększyć częstotliwość wyjazdów. Koszty ogółem programu wyniosły: **59 591,83 zł**, w tym środki własne Gminy Raciąż wykorzystane zgodnie z Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych: **40 691,83 zł**, środki dofinansowane ze środków państwowego Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów w ramach programu „Umiem Pływać”: **18 900,00 zł**. Na zajęciach wykorzystywane były przedmioty wspomagające pływanie (deska, „makaron”).

Grupa dzieci z części I: Szkoła Podstawowa w Koziebrodach – 15 uczniów

Grupa dzieci z części II: Szkoła Podstawowa w Uniecku i Szkoła Podstawowa w Koziebrodach – 30 uczniów

Grupa dzieci części III: Szkoła Podstawowa w Starym Gralewie – 30 uczniów

Grupa dzieci części IV: Szkoła Podstawowa w Krajkowie i Szkoła Podstawowa w Starym Gralewie – 30 uczniów

Zdjęcia: opiekunowie i wolontariusze

„Dobro to nie jest wiedza,
to jest czyn.”

Romain Rolland

**Pracownicy
Gminnego Ośrodka
Pomocy Społecznej
w Raciąży**

Z okazji Dnia Pracownika Socjalnego przyjmicie Państwo podziękowania za Waszą trudną, odpowiedzialną i ofiarną pracę na rzecz mieszkańców naszej gminy.

Od Waszego zaangażowania, kwalifikacji i stosunku do drugiego człowieka, zależy często los wielu osób i rodzin.

Wybraliście Państwo piękny choć trudny zawód. Myślę jednak, że chwil, które przynoszą radość i satysfakcję również nie brakuje.

Dziękując jeszcze raz za Państwa pracę w dniu Waszego Święta chciałbym jednocześnie życzyć Wam dużo zdrowia i zadowolenia w życiu osobistym oraz satysfakcji z wykonywanej pracy.

Wójt Gminy Raciąż

Zbigniew Sadowski

Raciąż, 21 listopada 2020r.

**W listopadowym numerze Głosu Raciąża prezentujemy
W numerze grudniowym zaprezentujemy podobne podsu**

Lp.	Nazwa zadania	Długość drogi	Koszt całkowity	Kwota dofinansowania	Środki z budżetu Gminy	Źródło finansowania
1	Rozbudowa drogi gminnej Nr 311162W – Łempino 2 w km od 0+000,00 do 0+927,00	927,00 m	392 188,73 zł	226 476,14zł	165 712,59 zł	Fundusz Dróg Samorządowych na 2020 rok
2	Przebudowa drogi gminnej Nr 301001W relacji Żukowo Strusie – Kraszewo Podborne – Kraszewo Czubaki oznaczonej nr ewid. działki 78 w miejscowości Kraszewo Falki (w km od 0+990,00 do 1+453,00)	463,00 m	211 107,00 zł	136 979,70 zł	74 127,30zł	Fundusz Dróg Samorządowych na 2020 rok
3	Przebudowa drogi gminnej Nr 301017W relacji Jeżewo Wesel – Unieck Kolonia oznaczonej nr ewid. działek 61 i 62 w miejscowości Jeżewo Wesel w km od 0+000,00 do 0+420,20 (długość odcinka 420,20 m	420,20 m	227 325,72 zł	145 491,91 zł	81 833,81zł	Fundusz Dróg Samorządowych na 2020 rok
4	Rozbudowa drogi gminnej Nr 301017W relacji Jeżewo-Wesel – Unieck Kolonia o długości 814,80 m	814,80 m	407 324,911 zł	0,00 zł	407 324,91 zł	
5	Przebudowa drogi gminnej Nr 301017W relacji Jeżewo Wesel – Unieck Kolonia oznaczonej nr ewid. działki 8 w miejscowości Jeżewo Wesel w km od 0+000,00 do 0+750,10 (długość odcinka 750,10 m”	750,10 m	439 646,39zł	0,00 zł	439 646,39 zł	
6	Przebudowa drogi gminnej Nr 301001W relacji Żukowo Strusie – Kraszewo Podborne – Kraszewo Czubaki oznaczonej nr ewid. działki 78 w miejscowości Kraszewo Falki (w km od 0+000,00 do 0+990,00)	990,00 m	454 390,25 zł	75 000,00 zł	379 390,35 zł	dotacja ze środków budżetu Województwa Mazowieckiego na zadanie z zakresu budowy i modernizacji dróg dojazdowych do gruntów rolnych

Państwu podsumowanie inwestycji drogowych w 2020 roku. mowanie zadań wykonanych w pozostałych płaszczyznach.

Lp.	Nazwa zadania	Długość drogi	Koszt całkowity	Kwota dofinansowania	Środki z budżetu Gminy	Źródło finansowania
7	Przebudowa drogi gminnej Nr 301015W – Kodłutowo oznaczonej nr ewid. działek 34, 60 w miejscowości Kodłutowo w km od 0+000,00 do 0+839,70,00	839,70 m	412 646,90 zł	0,00 zł	412 646,90 zł	
8	Przebudowa drogi gminnej Nr 311039W relacji Ćwiersk – Zaborowo oznaczonej nr ewid. działki 130 w miejscowości Ćwiersk w km od 0+000,00 do 0+323,00	323,00 m	196 446,19 zł	0,00 zł	196 446,19 zł	
9	Rozbudowa drogi gminnej Nr 311201W – Pólka Raciąż 12 oznaczonej nr ewid. działek 1780, 1777, 1825, 1779/1, 1779/2, 1814 w miejscowości Pólka Raciąż w km od 0+000,00 do 0+357,00	357,00 m	125 231,24 zł	0,00 zł	125 231,24 zł	
10	Przebudowa drogi oznaczonej nr ewid. działki 91 w miejscowości Kraszewo Podborne w km od 0+000,00 do 0+416,00	416,00 m	153 874,12 zł	0,00 zł	153 874,12 zł	
11	Przebudowa drogi gminnej Nr 301076W relacji Kozolin-Cywiny oznaczonej nr ewid. działki 101 w miejscowości Kozolin	990,00 m	378 440,19 zł	0,00 zł	378 440,19 zł	
12	Przebudowa drogi gminnej Nr 311304W – Stare Młodochowo 2 oznaczonej nr ewid. działek 112/3 i 113 w miejscowości Stare Młodochowo, Gmina Raciąż	990,00 m	413 960,16 zł	0,00 zł	413 960,16 zł	
SUMA		8 280,80 m	3 812 581,80 zł	583 947,75 zł	3 228 634,05 zł	

*Rozbudowane i przebudowane odcinki dróg gminnych
w miejscowościach: Ćwierisk, Kraszewo Podborne,
Łempino, Kraszewo-Falki i Pólka Raciąż*

ĆWIERSK

PÓLKA RACIĄŻ

ŁEPINO

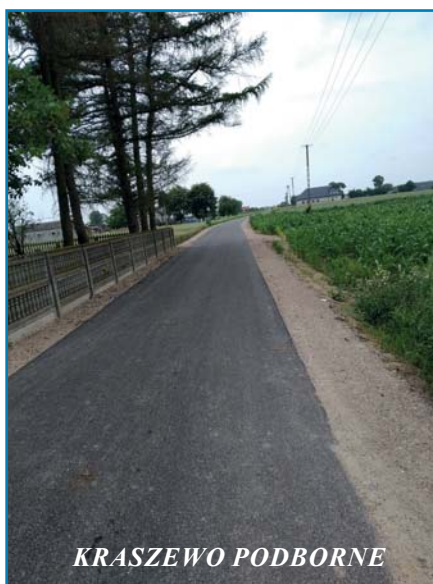
ĆWIERSK

PÓLKA RACIĄŻ

KRASZEWO FALKI

KRASZEWO PODBORNE

PÓLKA RACIĄŻ

INAUGURACJA III EDYCJI RACIĄSKIEGO UNIwersYTETU TRZECIEGO WIEKU

W październiku br. w Miejskim Centrum Kultury, Sportu i Rekreacji im. Ryszarda Kaczorowskiego w Raciążu odbyła się inauguracja III edycji Raciąskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, którego organizatorem jest Stowarzyszenie Seniorów, Emerytów i Rencistów.

W uroczystości, oprócz senierek i seniorów, udział wzięli zaproszeni goście; wójt Gminy Raciąż Zbigniew Sadowski, burmistrz Raciąży Mariusz Godlewski przewodniczący Rady Miejskiej Paweł Chrzanowski, członek Zarządu Powiatu Płońskiego, dyrektor Miejskiego Centrum Kultury, Sportu i Rekreacji Artur Adamski, koordynatorka projektu „Raciąski Uniwersytet Trzeciego Wieku” realizowanego przez stowarzyszenie, inspektor Paulina Adamiak, koordynatorka projektu realizowanego przez Urząd Miejski w ramach rządowego programu „Razem bezpieczniej” inspektor Justyna Dumińska, a także dzielnicowy Komisarz Policji w Raciążu st. aspirant Robert Kędzierski. Na początku uroczystości uczczono chwilą ciszy pamięć zmarłych w ostatnich kilku miesiącach członków stowarzyszenia. Rozpoczynając inaugurację, prezes stowarzyszenia Stefan Modrzejewski powiedział m.in. *„Trzecią edycję UTW prowadzimy w trudnych warunkach spowodowanych pandemią koronawirusa. Z ostatnich komunikatów wynika, że obostrzenia będą jeszcze większe. Dlatego dzisiejsza inauguracja odbywa się w ograniczonej formie i treści z mniejszą liczbą seniorów i zaproszonych gości. Proszę o wyrozumiałość, gdyż tak być musi. Będzie to więc uroczystość skromniejsza i krótsza niż w latach ubiegłych. W projekcie, podobnie jak w latach ubiegłych, są różne działania integrujące środowisko seniorów i wyzwalające ich aktywność. Harmonogram zajęć został przygotowany. Część z nich już się rozpoczęła. Dalej wszystko będzie zależało od sytuacji i zarządzeń [...]”*

Prezentację dotyczącą planowanych działań w III edycji UTW oraz szczegółowy harmonogram zajęć przedstawiła i omówiła koordynatorka projektu Paulina Adamiak. Seniorzy będą mogli uczestniczyć w warsztatach rękodzielniczych, tanecznych, rekreacyjno-ruchowych, kulinarnych, kosmetycznych, komputerowych, wyjazdach edukacyjno-krajoznawczych czy Dyskusyjnym Klubie Filmowym.

Następnie głos zabrali goście, którzy podziękowali za zaproszenie i podzielili się swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi działalności raciąskich seniorów. Wójt Zbigniew Sadowski podkreślił bardzo dobre współdziałanie pomiędzy miastem a gminą i zadeklarował wsparcie dla stowarzyszenia, do którego należą również mieszkańcy gminy. Burmistrz Mariusz Godlewski m.in. podziękował zarządowi stowarzyszenia za działalność na rzecz społeczności senioralnej i bardzo dobrą współpracę. Członek Zarządu Powiatu Płońskiego, dyrektor Artur Adamski podkreślił miłą i owocną współpracę między seniorami – członkami stowarzyszenia, a Miejskim Centrum Kultury oraz złożył serdeczne życzenia z okazji Międzynarodowego Dnia Seniora.

Na zakończenie uroczystości prezes Stefan Modrzejewski podziękował gościom i seniorom za udział w inauguracji III edycji UTW. Poinformował także o przebiegu wideokonferencji, w której wzięła udział grupa seniorów reprezentująca Stowarzyszenie Seniorów, Emerytów i Rencistów w Raciążu. Organizatorem cyklu wideokonferencji w ramach realizacji zadań z zakresu polityki senioralnej województwa mazowieckiego jest Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej. Mówiono m.in. o formach

włączania osób starszych we współdecydowanie o lokalnych sprawach istotnych dla seniorów, podejmowanych działaniach na rzecz integracji i aktywizacji społeczności senioralnej oraz współpracy z lokalnymi władzami samorządowymi. Zabierając głos podczas konferencji prezes Modrzejewski omówił różnorodne formy działalności stowarzyszenia, podkreślił wspólną współpracę władz samorządowych Raciąży, gminy Raciąż, powiatu płońskiego, województwa mazowieckiego, a także instytucji, szkół i organizacji społecznych z raciąskimi seniorami. Po zakończeniu części oficjalnej wszyscy zostali zaproszeni na słodki poczęstunek. Odbyło się również zebranie zarządu i komisji rewizyjnej stowarzyszenia z udziałem zaproszonych gości w celu omówienia działań dalszej współpracy na rzecz seniorów w tym trudnym okresie oraz w dalszej perspektywie. Z uwagi na panującą sytuację uroczystość przebiegła z zachowaniem reżimu sanitarnego. Obowiązywały maseczki, dezynfekcja rąk i dystans społeczny.

RED

PUBLICZNA SZKOŁA POLICEALNA STO - NABÓR NA SZKOLENIA ZAWODOWE I KWALIFIKACYJNE KURSY ZAWODOWE

Publiczna Szkoła Policealna STO w Raciążu prowadzi nabór na szkolenia i kursy dla osób chcących podnieść swoje kwalifikacje w różnych zawodach.

Wśród kierunków szkoleń są:

- Pracownik biurowy (nowość)
- Opiekun medyczny
- Opiekun osoby starszej i niepełnosprawnej
- Florysta (nowość)
- Logistyk

W szkoleniach mogą uczestniczyć osoby bezrobotne (zarówno te zarejestrowane, jak i nie zarejestrowane w Urzędzie Pracy), rolnicy, emeryci, renciści, pełnoletni uczniowie czy studenci. Przyjmowani będą uczestnicy w wieku od 18 do 64 lat. Warunkiem jest również zamieszkanie na terenie gminy Raciąż (gmina wiejska), Zawidz, Siemiątkowo, Drobin lub Sierpc.

Szkolenie trwa od 80 (opiekun medyczny, florysta) do 100 godzin (pracownik biurowy). Każdy uczestnik kursu

otrzymuje stypendium stażowe. Na każde 10 osób biorących udział w kursie w grupie powinny się znajdować 3 osoby niepełnosprawne z orzeczeniem (ruchowym bądź intelektualnym). Każdy uczestnik ma zagwarantowany zwrot kosztów dojazdu do miejsca odbywania kursu oraz wyżywienie.

Po ukończeniu szkolenia zawodowego każdy uczestnik otrzyma 3-miesięczny staż u pracodawcy (wynagrodzenie 1017 zł netto). Po jego zakończeniu powinien być zatrudniony przez pracodawcę, jednak ten warunek obowiązuje dla części kursantów (szczególnie na spotkaniu rekrutacyjnym). Po szkoleniu uczestnik otrzyma dokument potwierdzający ukończenie szkolenia i następnie może uczestniczyć w **bezpłatnym kwalifikacyjnym kursie zawodowym** organizowanym przez szkołę jako uzupełnienie

PUBLICZNA SZKOŁA POLICEALNA
STO w Raciążu

kwalifikacji zawodowych potwierdzone państwowym egzaminem zawodowym.

Obecnie jest prowadzona rekrutacja na **medyczne** kierunki kształcenia:

- opiekun medyczny
- technik masaży
- technik elektroniki i informatyki medycznej.

Rekrutacja na semestr zimowy trwa, pierwsze zajęcia od lutego 2021r.

Szczegółowe informacje można uzyskać pod numerami telefonów:

**501-825-577 503-654-331
608 247 272**

Dyrektor PSP STO
Lukasz Palmowski

„PYTANIE NA ŚNIADANIE” Z wizytą w KGW Kraszewo Gaczuły

13 listopada w popularnym programie śniadaniowym TVP 2 „Pytanie na śniadanie” zaprezentowany został materiał zrealizowany w budynku OSP Kraszewo-Gaczuły, z okazji „Dnia placków

ziemniaczanych”. Podczas wizyty ekipy telewizyjnej TVP Panie z KGW Kraszewo Gaczuły zaprezentowały w jaki sposób przygotowuje się placki, które w naszym regionie są niezwykle popularne.

Materiał jest dostępny do odtworzenia na stronie internetowej pytanienasniadanie.tvp.pl.

DZ

Źródło: TVP

GŁOS RACIĄŻA

Biuletyn Gminy Raciąż. Wydawca: Rada Gminy Raciąż
09-140 Raciąż, ul. Kilińskiego 2, tel. 23 679 12 80
www.gminaraciaz.pl
Redaktor: Dawid Ziółkowski
DTP: Wanda Mierzejewska. Druk: Drukarnia sPRINT
06-400 Ciecchanów, ul. Pułtaska 70, tel. 23 673 34 30

CZEŚĆ III

DUCHOWIEŃSTWO NA TERENIE GUBERNI PŁOCKIEJ 1863-1864

GMINA RACIAŻ

„MOJA MAŁA OJCZYZNA”
Artur Zybala
Jeżewo - Wesel 2020

Boże coś Polskę...

Boże coś Polskę.

Boże coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
Coś ją osłaniał tarczą swej opieki
Od nieszczęść, które przygnębić ją miały;
Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę, wolność racz nam wrócić Panie!
Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem,
Wspierał walczących za najświętszą sprawę;
A chcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem,
Wśród nieszczęść nawet pomnażał jej stawę;
Przed Twe ołtarze i t. d.
Wróć biednej Polsce świetność starożytną!
Uzysznaj pola, spustoszone lany;
Niech szczęście, pokój na nowo zakwitną!
Przestań nas karać, Boże zagniewany!
Przed Twe ołtarze i t. d.
Niedawno wolność zabrał z Polskiej ziemi,
A już krwi naszej popłynęły rzeki —
O, jakże musi być okropnie z tymi,
Którym Ojczyznę odbierasz na wieki.
Przed Twe ołtarze i t. d.
Boże! którego ramię sprawiedliwe
Żelazne berła władców świata kruszy,
Skarć naszych wrogów zamiary szkodliwe,
Obudź nadzieję w polskiej naszej duszy.
Przed Twe ołtarze i t. d.
Boże Najświętszy! przez Twe wielkie cudy
Oddalaj od nas klęski, mordy boju;
Połącz wolności węzłem Twoje ludy,
Pod jedno berło anioła pokoju.
Przed Twe ołtarze i t. d.
Boże Najświętszy! przez Chrystusa rany!
Świeć wiekiście nad braćmi zmarłymi —
Spójrz na lud Twój niewolą znękany;
Przyjmij ofiary synów polskiej ziemi.
Przed Twe ołtarze i t. d.
Gdy naród polski dzisiaj we łzach tonie,
Za naszych braci poległych błagamy,
By ich męczeństwem uwieńczone skronie,
Nam do wolności otworzyły bramy.
Przed Twe ołtarze i t. d.
Boże Najświętszy, od którego woli
Istnienie świata całego zależy,
Wyrwij lud polski z tyranów niewoli,
Wspieraj szlachetne zamiary młodzieży!
Przed Twe ołtarze i t. d.
Jedno Twe słowo, wielki niebios Panie,
W chwili nas z prochów wskrzesić będzie zdolne,
A gdy zasłużym na Twe ukaranie,
Obróć nas w prochy, — ale w prochy wolne!..
Przed Twe ołtarze i .. d.

Alojzy Feliński.

Niewiele osób wie, że pieśń ta ma już ponad 200 lat.

Słowa pieśni zostały napisane przez Alojzego Felińskiego, polskiego poetę w 1816 r.
na zamówienie wielkiego księcia Konstantego.

Oficjalnie pieśń ta nazywała się:

**„Hymn na rocznicę ogłoszenia Królestwa Polskiego z woli Naczelnego Wodza,
Wojsku Polskiemu do śpiewania podany”**

i była hymnem Królestwa Polskiego.

Po raz pierwszy jej tekst opublikowano w 58 numerze Gazety Warszawskiej w dniu 20 lipca 1816 r.

Muzykę do wspomnianego *Hymnu* skomponował dawny żołnierz napoleoński –

Jan Nepomucen Kaszewski.

Autor:	Artur Zybala
Wydawca:	Gmina Raciąż, 09-140 Raciąż, ul. Kilińskiego 2
Redakcja:	Wanda Mierzejewska
Druk:	Drukarnia SPRINT s.c., K. Kuźniewski i R. Przybyszewski, Ciechanów, ul. Pułtуска 70A
Część III:	Jeżewo – Wesel 2020
Nakład:	1000 egz.

DUCHOWIEŃSTWO NA TERENIE GUBERNI PŁOCKIEJ 1863-1864

Narodowy zryw powstańczy w 1863 r. odbił się szerokim echem nie tylko w Królestwie Polskim, ale także na Litwie i Białorusi. Wzięły w nim udział wszystkie warstwy społeczne Polaków. Do tego niezwykłego zrywu włączyło się także duchowieństwo katolickie diecezjalne i zakonne. W diecezji płockiej około 180 duchownych za swoją działalność patriotyczną i narodową w różny sposób było represjonowanych. Wielu z nich skazanych było na katorgi syberyjskie, osiedlenie w odległych regionach cesarstwa, więzienie i inwigilację. Także duchowieństwo zakonne doznało represji, zwłaszcza przez kasatę wielu klasztorów. Wszystko to utrudniało realizowanie misji Kościoła, choć nie złamało woli i ducha w walce o prawa Kościoła i Narodu. Najbardziej dokuczliwe dla Kościoła diecezji płockiej były lata rządów biskupa płockiego Wincentego Chościak-Popiela w latach 1863-1868, którego poglądy w sprawie powstania były nie chętne, a nawet wrogie. Potępiał surowo nie tylko powstańców, ale również kler płocki, który w większości nie słuchał w tym względzie swojego biskupa, biorąc czynny udział w powstaniu.

*Wincenty Teofil Popiel-Chościak
21.07.1825 – 7.12.1912*

*Biskup diecezjalny płocki
w latach 1863-1875.*

*Biskup diecezjalny kujawsko-kaliski
w latach 1876-1883.*

*Arcybiskup metropolita warszawski
w latach 1883-1912*

potępiał surowo nie tylko powstańców, ale również kler płocki, który w większości nie słuchał w tym względzie swojego biskupa, biorąc czynny udział w powstaniu.

O funkcjonariuszach Rządu Narodowego tak mówił: *„Byli to po większej części dependenci od adwokatów, sekretarze burmistrzów lub halterów, pisarki małego znaczenia, ale wielkich pretensji, bez najmniejszego pojęcia o rządzie, niezdolni nawet do rzeczowych pomysłów, tchórze i nędza moralna”*. Stanowisko jego w tej kwestii było bardziej zachowawcze i prawie całkowicie odosobnione wśród płockiego kleru. Podobnie jak inne warstwy społeczne duchowieństwo katolickie nie było na te sprawy obojętne. Kler diecezjalny rekrutował się przeważnie z rodzin szlacheckich, inteligenckich i mieszczańskich, dlatego świadomie włączył się w sprawy związane ze zrzuceniem jarzma zaborczego. Przez swoją różnorodną działalność religijną, duszpasterską, oświatową i patriotyczną, brał udział w tych zmaganiach. Spośród ogólnej liczby duchowieństwa diecezji płockiej wynoszącej około 400 osób, prawie 180 w różny sposób było represjonowanych. Najbardziej dotkliwą karą, jaka spotkała 22 kapłanów za udział w powstaniu było pozbawienie ich godności kapłańskiej, praw stanu i zesłanie do fortec katorżnych lub osiedlenie w odległych guberniach cesarstwa. Niektórzy z nich kończyli tam swoje zesłańcze życie. Wielu powróciło z nadwyżonym zdrowiem i jako nadal podejrzani politycznie nie zawsze mogli piastować odpowiednie funkcje. Należeli do nich:

Bartoszewicz Gundolf Andrzej

Był proboszczem w Malużynie, miał 45 lat. Wraz z dziedzicem Adolfem Łempickim stanął na czele miejscowych powstańców. Nie tylko udzielał powstańcom wsparcia duchownego, ale sam walczył. Kontaktował się z przywódcami powstańczymi i przekazywał im pomoc finansową, zbierał również wśród okolicznej ludności podatki na ten cel. Na polach między Malużynem a Wolą Młocką, odbyły się potyczki między oddziałem powstańczym, a wojskami carskimi. Po upadku powstania ksiądz odprawił w kościele uroczyste nabożeństwo z pożegnaniem sztandaru powstańczego. Następnie odprowadzono go w procesji do lasu Luberadzkiego, gdzie go zakopano na pierwszym skrzyżowaniu (miejsce to dzisiaj upamiętnia krzyż dębowy). Został aresztowany wraz z dziedzicem w grudniu 1864 r. i wywieziony do więzienia w Przasnyszu. Oskarżono go o udział w powstaniu, utrzymywanie kontaktów z jego instruktorami i dowódcami, zbieranie wśród ludności „rewolucyjnych” podatków. Wyrokiem Polowego Audytoriatu, zatwierdzonym przez namiestnika Królestwa Polskiego, został skazany na osiedlenie na Syberii. Wysłano go tam 12 marca 1865 r. W 1874 r. szczęśliwie powrócił w Archangielska.

ks. Gundolf Andrzej Bartoszewicz oraz jego mogiła

Chrapkiewicz Franciszek

Był proboszczem w parafii Sumino w powiecie lipnowskim, miał 50 lat. Aresztowany został 19 grudnia 1863 r. Przez jakiś czas więziony był w twierdzy modlińskiej. Oskarżono go o udział w powstaniu. Wyrokiem Audytoriatu Polowego, zatwierdzonym przez namiestnika Królestwa, został skazany na zamieszkanie w głębi Rosji. Mieszkał w Chołmogórze w guberni archangielskiej. W 1869 r. cesarz pozwolił ks. Chrapkiewiczowi na powrót do guberni płockiej.

Czosnakiewicz Edmund

Był proboszczem w Goleszynie, miał 37 lat. Aresztowany został 6 listopada 1863 r. Oskarżono go o to, że brał udział w powstaniu, w czynnościach żandarmów powstańczych: „za czynny udział w szeregach żandarmerii powstańczej, za udział w zabraniu i spaleniu rzeczy powstańca Wojciecha Waszkiewicza”. Przez jakiś czas więziony był w kazamatach modlińskich. Wyrokiem naczelnika wojennego pozbawiony został wszelkich praw stanu i skazany na osiedlenie na Syberii.

Drewnowski Rafał

Był profesorem seminarium duchownego, miał 30 lat. Aresztowany został w lutym 1863 r. Oskarżono go o to, że należał do organizacji rewolucyjnej i miał pseudonim *Rewolwer*, był komisarzem komitetu centralnego, zbierał składki w Warszawie na cele powstania. Wyrokiem sądu skazany został na wywiezienie na Syberię, gdzie zakończył życie.

*Ks. prałat Rafał Drewnowski
misjonarz, profesor Seminarium Duchownego w Płocku.
Był na katordze w Irkucku, potem osiedlił się w Rosji, gdzie zmarł.
Zdjęcie wykonane w zakładzie fotograficznym
J. Mieczkowskiego w Warszawie.*

Gargilewicz Seweryn

Był proboszczem w Zarębach Kościelnych w powiecie ostrołęckim, miał 41 lat. Urodzony w 1823 r. 1 lutego 1864 r. schwytali go żołnierze rosyjscy we wsi Składy Stachy, gdzie ukrywał się przed pogonią kozaków. Oskarżono go o to, że w kościele głosił podburzające kazania, w pełnym liturgicznym stroju błogosławił powstańców przed akcją niszczenia kolei, wzywał włościan, aby szli bronić ojczyzny. Na mocy wyroku Polowego Audytoriatu, zatwierdzonego przez naczelnika Królestwa Polskiego, skazany został na 12 lat katorgi w fortcach i pozbawiony wszystkich praw stanu. W 1866 r. przybył do miejscowości Horodyszcze w guberni penzeńskiej. Zmarł 14.10.1900 r. w Krakowie w klasztorze Sióstr Wizytek.

Kowalewski Feliks

Był proboszczem w Lutocinie, miał 38 lat. Aresztowany został 31 maja 1863 r. Oskarżony był o to, że odczytał w kościele ogłoszenie Centralnego Komitetu Narodowego, w którym była mowa, że włościanie, o ile wezmą udział w powstaniu, otrzymają od ziemian na własność grunty, z których obecnie korzystają. Oskarżony był nadto, że nawoływał w kościele do udziału w powstaniu, że przechowywał u siebie skrajne „podburzające” broszury pt. *Słowo kapłana polskiego do Braci polskich*. Jako więzień polityczny przetrzymywany był w kazamatach modlińskich, potem w Warszawie. Wyrokiem z 25 czerwca 1863 r. skazany został na 10 lat robót katorżniczych na Syberii. W 1883 r. biskup K. Borowski wstawiał się do gubernatora o jego uwolnienie.

Krużmanowski Augustyn

Był proboszczem w Glinojeku, miał 46 lat. Aresztowany został 29 stycznia 1863 r. i osadzony w twierdzy modlińskiej. Oskarżony był o wygłaszanie politycznych kazań, za modlitwy w intencji powstańców, za udzielenie im błogosławieństwa, za to, że dał im chorągiew, która miała zastąpić sztandar wojskowy. Wyrokiem Wojennego Audytoriatu został skazany 19 kwietnia 1863 r. na osiedlenie na Syberii. Nadto pozbawiony został wszystkich praw stanu. 25 sierpnia został wysłany na 10-letnią katorgę do jednej z fortec syberyjskich. Zmarł na wygnaniu.

Manelski Walenty

Był proboszczem w Lubowidzu i miał 57 lat. Aresztowany został 31 maja 1863 r. Oskarżony został o to: „*że otrzymawszy proklamację narodowego rządu, która przyznawała włościanom grunta, jakie dotąd dzierżawili od ziemian, a to nadanie miało pociągnąć mieszkańców wsi do powstania, ks. Manelski ogłosił ją w kościele z amfony, za co na przedstawienie Wojennego Audytoriatu z dnia 25 czerwca 1863 r., które potwierdził namiestnik Królestwa został skazany do katorgi w Syberii na lat 8*”. Został też pozbawiony wszystkich praw stanu. Wysłany tam został 25 sierpnia 1863 r. Przez krótki czas przebywał w Usolu Syberyjskim w obwodzie irkuckim, gdzie znajdowała się kopalnia soli, a następnie został przeniesiony do Tunki w Buriacji nad Irkutem, gdzie był jednym z 145 zesłanych tam kapłanów – z 13 diecezji płockich. Przebywał tam do 16 września 1869 r. Po zakończeniu katorgi, skierowany został przez władze carskie do guberni tambowskiej. W 1883 r. biskup K. Borowski wstawiał się u gubernatora o uwolnienie z wygnania ks. Manelskiego. 2 lutego 1884 r. cesarz pozwolił ks. Manelskiemu powrócić do kraju, pod warunkiem, że nie będzie spełniał jakichkolwiek posług religijnych. Dopiero 16 października 1886 r. „przywrócił” mu godności kapłańskie. Podczas zesłania przebywał w guberni tambowskiej.

Marcinkowski Jan

Był wikariuszem w Wyszogrodzie, miał 28 lat. Dziekan wyszogrodzki powiadomił konsystorz płocki, że 21 lipca 1863 r. wojsko aresztowało ks. Marcinkowskiego i odesłało go do twierdzy modlińskiej. Oskarżony był o to, że utrzymywał stosunki z agentami Komitetu Powstańczego *należał do powstania*. Na wniosek Polowego Audytoriatu namiestnik Królestwa Polskiego skazał ks. Marcinkowskiego na zesłanie do jednej ze środkowych guberni cesarstwa. Wysłano go 29 stycznia 1864 r. do Kołogrywia w guberni Kostromskiej. W grudniu 1879 r. po 16 latach powrócił z wygnania i zamieszkał przy rodzinie w Myszyńcu, a potem przywrócony został do mszalnych obowiązków.

Pomirski Stanisław

Był wikariuszem w Płoniawach, miał 28 lat. Czynn timer włączył się do akcji popierając moralnie i materialnie działania powstańców. Działalność swoją – podobnie jak wielu innych duchownych i świeckich Polaków – okupił cierpieniem i poniewierką. Ks. Pomirski po wybuchu postania w styczniu 1863 r. współpracował z gen. Zygmuntem Padlewskim, uczestniczył w organizowaniu oddziałów powstańczych, towarzyszył oddziałom w bitwach, jako kapelan. Aresztowany został 21 maja 1863 r. w Pułtusk, potem przebywał w kazamatach modlińskich. Głównym zarzutem, jaki mu przedstawiono to wygłoszenie kazania „rewolucyjnej” treści podczas pogrzebu 21 zamordowanych powstańców we wsi Podlas w parafii Płoniawy, w lutym 1863 r. wyrokiem sądu ks. Pomirskiego początkowo skazany został na karę śmierci, potem wyrok zamieniono na 12 lat, wreszcie osiem lat ciężkich robót na Syberii i pozbawienie wszelkich praw stanu. W listopadzie 1863 r. przeniesiony został z innymi skazańcami do Tobolska. Z Tobolska odbywał podróż etapami do Irkucka. Miejscem katorgi była Siwakowa koło miasta Czyty. Zakuty w kajdany dźwigał je bez przerwy kilka lat. Dwa lata pracował przy budowie barek na Amurze, a dwa i pół roku odbywał karę w kopalni srebra w Aktani. Dekret carski z 1870 r. zmienił los skazańca wysyłając go do Tunki na tzw. posiedzenie. Była tam spora grupa księży skazanych za podobne czyny. W 1875 r. rząd pozwolił ks. Pomirskiemu na zamieszkanie w europejskiej części cesarstwa i od 1876 r. mieszkał w Sławianoserbsku w guberni ekoterynosławskiej. W kwietniu 1890 r. władze rządowe zgodziły się, aby ks. Pomirski zamieszkał w Kijowie, bez prawa przebywania na terenie dawnego Królestwa Polskiego. W Kijowie przeżył prawie 30 lat. Dopiero w 1920 r. powrócił w rodzinne strony na Mazowsze. W 1923 r. obchodził 65-lecie swojego kapłaństwa. Prezydent Polski, Stanisław Wojciechowski odznaczył go orderem Polonia Restituta. Zmarł w 1929 r. Pochowany został na cmentarzu w Dąbrowie koło Mławy.

Olszewski Stefan

Był wikariuszem w Pawłowie koło Głinojecka, miał 28 lat. Aresztowany został 16 lipca 1864 r. i przetrzymywany był w więzieniu politycznym w Ostrołęce. Oskarżony był o to, że przyjmował „przestępczą przysięgę” od powstańców zgromadzonych we wsi Czarna, że nie udzielił rozgrzeszenia Józefowi Śledzikowi za to, że ten wskazał wojskom carskim broń powstańców i żandarmów polskich. Na mocy wyroku z 7 grudnia 1864 r. skazany został na osiedlenie w bliższej guberni cesarstwa. Zamieszkał w Tobolsku i otrzymywał 15 kopiejek dziennie na życie.

Renner Kacper

Był wikariuszem w Szreńsku, miał 26 lat. Aresztowano go w maju 1863 r. Oskarżony został o to, że otrzymał wezwanie rewolucyjne tzw. Tymczasowego Rządu Narodowego, mające za cel nadanie włościanom tych gruntów, które dzierżawili od ziemian, większych właścicieli i skłanianie ich, głównie bezrolnych, by wzięli udział w powstaniu i ogłosił to wezwanie w kościele. 25 czerwca 1863 r. został skazany na osiem lat katorgi na Syberii.

Szejter Franciszek

Był profesorem Seminarium Duchownego w Pułtusk, miał 34 lata. Oskarżono go o to, że już w 1861 r. rozdawał mieszkańcom Pułtuska i uczniom szkoły powiatowej pieśni treści „rewolucyjnej”, które w dni niedzielne i świąteczne śpiewali wraz z ludem i alumnami tego seminarium, a ks. Szejter stojąc na środku kościoła śpiewał, a potem wchodził na chór i akomponiował tym śpiewom na organach. Te pieśni były też śpiewane podczas nabożeństw w kościele ojców reformatów w Pułtusk. Na ten temat 7 czerwca 1861 r. Wielopolski skarżył się administratorowi diecezji płockiej na ks. Szejtera, profesora seminarium duchownego w Płocku, który: „*rozdaje tamecznym mieszkańcom i uczniom szkoły powiatowej pieśni treści rewolucyjnej, którą w dni niedzielne i świąteczne śpiewają, wraz z ludem i alumnami tegoż seminarium, stojąc na środku kościoła, ksiądz Szejter zaś zwykle wchodzi wtenczas na chór i akomponuje tym śpiewom na organach*”. Aresztowany został 14 grudnia 1863 r. i przez jakiś czas był więziony w Pułtusk. Tam odwiedził go biskup W. Popiel będący wówczas w Pułtusk. W swoim pamiętniku biskup Popiel napisał: „*Dnia następnego przysłał (pułkownik Zajcow) do mnie ks. Szejtera z podoficerem, który go na chwilę nie odstępował, stojąc w pokoju, ramię przy ramieniu. Nigdy równie bladego człowieka nie widziałem, a nie było dziwoty, iż krew ustąpiła, gdyż niedawno dostał 300 batów. Widząc go w takim stanie, nie czyniłem mu żadnych wymówek*”. Oskarżony był nadto o to, że przyłączył się do partii powstańców, gdzie był uważany za zastępcę i adiutanta dowódcy, że brał czynny udział w walkach z bronią w ręku. 18 lipca 1864 r. skazany został na 10 lat ciężkich robót na Syberii z pozbawieniem wszystkich praw stanu.

Drugą znaczną grupę stanowili duchowni, którzy sprzyjali powstaniu i powstańcom i w różny sposób to okazywali zarówno duchowo, jak i materialnie. Oni też poddawani byli różnym represjom fizycznym i psychicznym, dając świadectwo swojego przywiązania do Kościoła i Narodu. Do nich należeli między innymi:

Dynakowski Józef

Był proboszczem w Nasielsku, kanonikiem pułuskim i wizytatorem klasztorów. Urodzony w 1817 r. Zarzucono mu, że w początkach powstania pozwalał w swoim kościele śpiewać pieśni patriotyczne i przechowywał sztandary powstańcze. Należał do powstania, namawiał tutejszych mieszkańców, aby wstępowali w szeregi powstańcze, wygłaszał „podburzające kazania”. W 1877 r. ks. Józef Dynakowski wizytator klasztorów diecezji płockiej, a od 1884 r. został aż do śmierci – kanonikiem katedralnym. Zmarł w 1887 r.

Gutkowski Wincenty

Był komendantem w Szydłowie koło Mławy, miał 27 lat. Aresztowany był 8 czerwca 1865 r. Oskarżony był o to, że miewał „podburzające kazania” polityczne, w których zachęcał, aby słuchacze chwyтали za broń i wstępowali w szeregi powstania, spowiadał skazanych przez powstańców na powieszenie, namawiał siedzącego w płockim więzieniu Kukulskiego, aby nie ujawniał politycznej działalności u innych, że ganił dwóch mężczyzn, że zdradzili miejsce, gdzie przebywała partia i zakazał tym ludziom wstępu do kościoła, tylko mogli się modlić w kruchcie za powstańców. Więziony był 20 miesięcy w Płocku i twierdzy modlińskiej.

Kosiński Adam Błażej

Był proboszczem w Uniecku. Urodził się w 1818 r. Po ukończeniu szkół w Płocku wstąpił w 1839 r. do Seminarium Duchownego w Pułtusk. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1843 r. Pracę kapłańską rozpoczął na wikariacie w Brańszczyku. Samodzielną placówkę otrzymał 24 września 1847 r. jako komendant Uniecka. Podczas jego pastrozowania w parafii i okolicy rozwinęła się bardzo akcja związana z abstynencją od napojów alkoholowych. W dniu 28 stycznia 1863 r. w Uniecku, był świadkiem potyczki oddziału powstańców pod dowództwem kpt. Kazimierza Wolskiego z oddziałem rosyjskim i Kozaków, pod dowództwem płk Sierputowskiego. Opis tych wydarzeń, ksiądz zamieścił w raporcie do biskupa płockiego z dnia 14 lutego 1863 r. Od 25 września 1863 r. zarządzał także parafią w Bieżuniu. Przez jakiś czas był również komendantem w Szeńsku. W czasie Powstania Styczniowego angażował się w sprawy narodowe. Oskarżono go o to, że przyjeżdżał do partii (oddziału) Tomasza Kolbego i odbierał od powstańców przysięgę. Po krótkim aresztowaniu księdza zwolniono. W 1869 r. otrzymał przeniesienie do Krzynowłogi Małej w dekanacie przasnyskim. Tam zmarł 17 marca 1899 r. i został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Korzybski Fabian

Był proboszczem parafii Stupsk koło Mławy. Oskarżono go o to, że często zbierał u siebie na narady okolicznych ziemian i za jego wiedzą znani działacze tamtej okolicy Wojtulanis i Koniec gromadzili włościan, przemówili do nich w duchu powstańczym i rozdawali im teksty rewolucyjnych pieśni.

Kwiatkowski Tomasz

Był proboszczem w Dąbrowie Mławskiej. Siedział w areszcie śledczym, jako obwiniany o udział w powstaniu o to, że brał czynny udział przy poborze do powstania i utrzymywał stosunki z osobami nieprawomyślnymi.

Rzeszotarski Józef

Był proboszczem w Baranowie w powiecie przasnyskim. Oskarżono go o to, że utrzymywał ściśle stosunki z „rewolucjonistami” i że ukrywał u siebie trzech polskich żandarmów (wieszatelej). Sieczkowski Józef Był proboszczem w Porębie nad Bugiem. Oskarżony był o to, że w czasie rewizji na plebanii znaleziono zapasy przygotowane dla powstańców, między innymi płótno, proch, owies, jęczmień i inne artykuły.

Bardzo patriotycznie zachowało się w tym czasie duchowieństwo zakonne w całym Królestwie Polskim. W 1863 r. na terenie diecezji płockiej funkcjonowało 18 klasztorów męskich i 3 klasztory żeńskie. Wszystkie one wspierały duchowieństwo diecezjalne w pracy ewangelizacyjnej. Za udział i wspieranie powstania duchowieństwo zakonne ukarane zostało surowo kasatą, czyli zamknięciem wielu klasztorów w Królestwie, a w diecezji płockiej było to 13 klasztorów. Tak, więc do klasztorów zniesionych należeli: augustianie w Ciechanowie, franciszkanie w Dobrzyniu nad Wisłą, karmelici w Płońsku i Trutowie, misjonarze w Mławie i Płocku, reformaci w Pułtusk. W sumie siedem klasztorów. Zamknięte natomiast zostały klasztory: benedyktynów w Pułtusk, bernardynów w Ostrołęce, Przasnyszu i Skępem, reformatów w Płocku i Żurominie, w sumie sześć klasztorów. Razem wywieziono z tych klasztorów przeszło 150 zakonników.

W diecezji płockiej tylko trzy klasztory zostały uznane za etatowe. Był to klasztor kapucynów w Zakroczymiu i klasztor karmelitów w Oborach koło Rypina. Natomiast klasztory bernardynów w Ratowie i Strzegocinie oraz reformatów w Zarembach uznano za nieetatowe i te czasowo pozostawiono, a kasowano je w momencie, gdy liczba zamieszkałych w nich zakonników zmniejszyła się do ośmiu. Podobny los spotkał klasztory żeńskie, z których żaden nie został uznany za etatowy. Norbertanki w Czerwińsku, benedyktynki w Sierpcu i bernardynki w Przasnyszu przetrwały tylko z racji większej liczby zamieszkałych w nich sióstr.

W dniu 8 listopada 1864 r. w Carskim Siole car Aleksander II podpisał ukaz o kasacie klasztorów w Królestwie Polskim. Wykonanie ukazu kasacyjnego w klasztorach diecezji płockiej odbyło się w nocy z 27 na 28 listopada 1864 r., podobnie jak w całym Królestwie Polskim. Do biskupa płockiego W. Popiela zaczęły przychodzić powiadomienia o kasatach poszczególnych klasztorów. 28 listopada 1864 r. dziekan przasnyski donosił, że w dniu 27 listopada o godz. 21.00 został wezwany do Naczelnika Wojennego Powiatu Płockiego. Po przybyciu udał się wraz z naczelnikiem i innymi urzędnikami do klasztoru bernardynów w Przasnyszu. Po zebraniu wszystkich zakonników odczytano im ukaz carski zawiadamiający o skasowaniu klasztoru. Zakonnikom pozostawiono do wyboru pozostanie w kraju lub wyjazd za granicę. Dano im dwie godziny za zabranie swoich rzeczy i oświadczono, że zostaną wywiezieni do Warty. Na miejscu pozostawiono tylko jednego zakonnika, ks. Wojciechowskiego. Podobnie sytuacja wyglądała w innych dekanatach, karmelitów z Płońska

wywieziono do Warszawy-Czerniakowa, bernardynów ze Skępego do Warty, misjonarzy z Mławy do Łowicza wywożąc księży: Chybczyńskiego, Kruszewskiego i Prawdzikowskiego. Pozostawiono tylko ks. Nowakowskiego do obsługi parafii mławskiej wraz z Wojnowką.

Według ukazu carskiego z 8 listopada 1864 r. oraz dodatkowych przepisów o klasztorach rzymskokatolickich wszystkie majątki ruchome i nieruchome należące do klasztorów męskich i żeńskich zniesionych, zamkniętych, pozostawionych na etacie lub poza etatem miały być przekazane na Skarb Królestwa.

W wydanym 12 grudnia 1864 r. specjalnym liście biskup Popiel zwracał się do duchowieństwa parafialnego za pośrednictwem dziekanów o przyjęcie z pomocą zakonnikom ze zniesionych klasztorów. Prosił nadto o wsparcie materialne i pomoc żywnościową. Aby zaś zaradzić ciasnocie w klasztorach poprosił proboszczów, którzy administrowali dwoma parafiami, by brali do pomocy zakonników, jako wikariuszy.

Mimo usilnych starań nie udało się zaborcy zniszczyć całkowicie życia zakonnego w diecezji płockiej, choć niewątpliwie był to bolesny cios dla duchowieństwa i wiernych.

W kolejnej publikacji z serii „Moja mała Ojczyzna” część 4 –
„Twierdza Modlin – carskie więzienie 1863-1864”

Wykorzystano materiały:

- Rocznik Towarzystwa Naukowego Płockiego 2013, nr 5
- Powstanie Styczniowe na północnym Mazowszu – Ryszard Juszkiewicz, Warszawa 1992,
- Notatki Płockie 27/2-3-111-112, 22-28, 1982 r.
- Parafia św. Jakuba Apostoła w Uniecku – ks. Michał Marian Grzybowski. Płock 2019.
- Internet

Seria
„MOJA MAŁA OJCZYZNA”